

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

» INSTYTUT FILOZOFII

> Łukasz Musielak doktorem nauk humanistycznych w dyscyplinie filozofii

9 listopada 2010 r. w Instytucie Filozofii Uniwersytetu Zielonogórskiego miała miejsce publiczna obrona doktorska. Doktorant - Łukasz Musielak - napisał rozprawę nt.: *Między ładem a chaosem. Zygmunta Baumana filozofia człowieka*. Promotorem dysertacji był prof. Marek Piechowiak, a recenzentami prof. Beata Frydryczak oraz prof. Roman Kubicki.

Po niejawnej części spotkania, podczas której dopuszczono doktoranta do obrony, prof. Piechowiak przedstawił sylwetkę doktoranta. Łukasz Musielak urodził się w 1979 r. w Zielonej Górze. Ukończył VII LO. W 2003 r. uzyskał stopień magistra na podstawie pracy poświęconej myśli Brunona Schulza oraz Witolda Gombrowicza. Studia doktoranckie ukończył w 2008 r. Doktorant ma już praktykę dydaktyczną, nauczał dotychczas etyki i etyki zawodowej na naszej uczelni, a w Żarach filozofii i antropologii. Opublikował już 8 artykułów, co stanowi imponującą liczbę w tak młodym wieku. Warto dodać, że Łukasz Musielak naucza gry na instrumentach perkusyjnych i sam jest czynny zawodowo jako muzyk. Ciekawostką jest to, że w swej karierze grał w zespole *Tupot białych mew*.

Dysertacja doktoranta poświęcona jest myśli Zygmunta Baumana, który obchodzi w tym roku jubileusz 85. urodzin. Jest on filozofem i socjologiem. W swej pracy twórczej przechodził kilka etapów: od zainteresowania myślą marksizmu-leninizmu, następnie zajmował się analizą tzw. teorii krytycznej, potem hermeneutyką i myślą postmodernizmu. Samego Baumana chyba jednak nie sposób zaklasyfikować do którejś ze szkół filozoficznych czy kierunków filozoficznych. Jego myśl jest programowo antysystemowa, myśliciel ten zajmuje się szeroko pojętą humanistyką, i wymyka się klasycznym schematom będąc filozofem metafory.

Pomimo takiego otwartego charakteru myśli Baumana doktorant podjął się nietatwego zadania zrekonstruowania głównie jego etyki i antropologii. Doszedł do wniosku, że pomimo iż myśl Baumana nie jest systemem, to jest jak najbardziej spójna. Rozważania Baumana spotykają się z ostrą krytyką ze strony niektórych postmodernistów, myślicieli lewicowych czy socjologów. Mimo to twórczość Baumana cieszy się dużym uznaniem i jest szeroko dyskutowana.

Baumana można określić jako filozofa ludzkiej egzystencji, podobnie jak Sartre'a czy Levinasa. Szczególnie ważne dla jego rozważań są trzy kategorie: prenowoczesności - przez którą rozumie świat chaosu, nowoczesności, która oznacza próbę usunięcia stanu chaosu oraz ponowoczesności, jest to okres, gdy uświadomiono sobie, że chaos jest nieusuwalny. Wedle Baumana człowieka wyróżnia m.in. świadomość śmierci, która to świadomość jest warunkiem koniecznym, choć nie wystarczającym, ukonstytuowania się ludzkiej podmiotowości.

Analizy doktoranta były chwalone przez obu recenzentów. Pracę Musielaka cechuje również dobry warsztat, erudycyjność oraz dbałość o język. Uwagi krytyczne recenzentów zmierzały ku temu, aby doktorant przygotowując książkę na podstawie doktoratu uwzględnił jeszcze dodatkowe kwestie, a wówczas jego monografia będzie znakomita.

Po odczytaniu recenzji przyszedł czas na pytania, które mógł zadać doktorantowi każdy z obecnych w auli. Następnie Łukasz Musielak ustosunkował się do uwag recenzentów i odpowiadał na pytania z sali. Z braku miejsca nie będziemy referowali tego drobiazgowego wywodu doktoranta, w którym pokazał, że jest znakomitym mówcą i dyskutantem szybko reagującym na pytania czy zarzuty.

Druga niejawna część obrony doktorskiej skończyła się dwoma uchwałami: o przyjęciu obrony doktorskiej doktoranta oraz o nadaniu mu stopnia doktora nauk humanistycznych w dyscyplinie filozoficznej. Należy życzyć doktorowi Musielakowi dalszych sukcesów w pracy naukowej.

Stanisław Hanuszewicz

WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

> Konferencja TISNOB

18-20 listopada w Rydzynie niedaleko Leszna odbyła się *Międzynarodowa Konferencja Naukowa Trwałość i skuteczność napraw obiektów budowlanych*.

Miejscem Konferencji był słynny rydzynski pałac uznawany za perłę polskiego baroku. Przez długie lata należał do rodziny Leszczyńskich, a na początku XVIII wieku był siedzibą Stanisława Leszczyńskiego, króla Polski. Pałac otoczony jest zabytkowym, założonym w XVIII w., kilkuna-

stohektarowym parkiem z zachowanym bogatym i wielogatunkowym drzewostanem.

Organizatorami Konferencji byli: Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Poznańskiej, Wydział Melioracji i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, Instytut Budownictwa Lądowego i Wodnego Politechniki Wrocławskiej oraz SCHOMBURG INDUTEC Poland. Konferencja odbyła się pod patronatem Piotra Florka Wojewody Wielkopolskiego.

Komitet honorowy stanowili: prof. Adam Hamrol - Rektor Politechniki Poznańskiej, prof. Grzegorz Skrzypczak - Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu, prof. Tadeusz Więckowski - Rektor Politechniki Wrocławskiej, Albert Schomburg - Prezes Zarządu Grupy Schomburg oraz mgr Jerzy Gładysiak - Przewodniczący PZITB o/Poznań.

W Konferencji wzięli udział przedstawiciele polskich instytucji naukowych i budowlanych, a także naukowcy